



Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Quæstio 24. An satisfaciat præcepto annuæ Confessionis, qui quovis
tempore, etiam Paschali, Regulari approbato confitetur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

destia, nec ideo displicent Pastorum Ecclesiæ, ritus, & officia. Habent hi suam gratiam, habent Regulares suam. Non sine causa in domo Dei mansiones multæ sunt, ut ea multorum pietati se latius expandat. Si populi pietas, ad satisfaciendum Ecclesiæ præcepto, Parochialium templorum angustiis cœercenda fuerit, mirum pluribus videtur, quorsum pro Regularibus omni ævo, tot populorum ac Principum impensis, tam amplæ ædes toto orbe constructæ, totque altaribus, ac paramentis exornatæ? An ut chorus tantum saxi caneret, & melius in vacuo templo psalmus resonaret? An deo denique plerisque apparet illa obligatio tam à populorum consuetudine, quam à Doctorum sententia abhorrere, ut præter plures quos contra eam adducit Card. Lugo, Barbosa, Pasquilinus, etiam novissimè Leander tract. 11. de præcept. Eccles. disp. 20. plusquam triginta Authores classicos enumeret, qui æquo rerum aestimatori abundè satisfacient.

QUÆSTIO XXIV.

An satisfaciat præcepto annua Confessionis, quæ quovis tempore, etiam Paschali, Regulari approbato confitetur?

Negavit olim Joannes de Poliaco, sed à Joanne XXII. citatus, tam hunc, quam alios errores revocavit, uti patet ex Pontificis ejusdem Extravagante inserta corpori Juris canonici, *vas electionis*. De Hæreticis. Ut verò Regulares contra tales insultus deinceps tutos redderet, Ordinem Prædicatorum, ac Minorum

H 3 rum

174 Pars 3. tract. 1. De Opinionum probabilitate
rum, & eos qui cum illis in privilegiis com-
municant, ipsis Parochis, quod potestatem
omni tempore confessiones audiendi, equipa-
ravit. Eandemque Extravagantem insurgen-
tibus de novo diffidiis Eugenius IV. Nicolaus V.
& Sixtus IV. innovavit.

Instauratae nihilominus sunt nostro saeculo
antiquae lites, quibus pridem opposita est nova
Constitutio in Concilio Lateranensi sub Leone
X. quae incipit, *Dum intra*. In qua postea sic
decernit: Possunt illi (Regulares) per Episco-
pos & Praelatos super sufficienti literatura ex-
aminari: talibusque praesentatis, admisis,
vel etiam indebitè recusatis confitentes, con-
stitutioni quae incipit, *Omnis utriusque sexus*,
quoad confessionem dumtaxat, satisfacisse
censeantur.

At lapsu temporis perripit hos obices novus
aliquorum impetus, & in urbe primùm Duace-
na Belgium invasit. Sed illum validè repressit
Clemens VIII. in Brevi superiori Capite citato,
quo decernit Saeculares Christi fideles, *Privile-
giatis idoneis & ab Ordinario approbatis peccata sua et-
iam quadragesimali, & paschali, & quovis alio tem-
pore confiteri licitè posse.*

Instant tamen alii, acriterque contendunt
haec ita intelligenda esse, ut juxta Caput, *Om-
nis utriusque sexus*, omnis saecularium confessio,
& maxime annua, possit fieri Regularibus, tan-
tummodò de licentia proprii Sacerdotis, alio-
qui ut Ecclesiae praeccepto satisfiat denuò iteran-
dam; idque juxta decisionem quandam Marti-
ni V. quam refert Major dist. 17.

Opponunt Regulares Bullam contrariam Al-
exandri IV. *Non sine multa*: quam refert Bzo-
vius ad annum 1257. n. 5. ubi expressè addit

id fieri posse, Sacerdotum Parochialium assensu minime requisito. Diploma verò Martini V. quo hæc licentia requiritur, receptum fuisse negat Sylvius in Supplemento q. 8. a. 4. quæst. 3. Quidquid de eo sit, respondent Regulares limitationem illam ab aliis Pontificibus Martini Successoribus, & à generali Concilio Lateranensi sub Leone X. penitus ablatam esse, & privilegia cum clausulis derogatoriis plenum robur accepisse.

Idque confirmant ex eo, quod quoties deinceps hæc controversia mota est, sacra Congregatio Interpretum Tridentini pro Regularibus sententiam tulerit. Inter alias extat illa quæ lata est pro Patribus Societatis diocesis Lingonensis, ab Episcopo ejus promulgata 22. Septembris 1624. Oratores semel approbati ad confessiones sæcularium audiendas, possunt omnium confessiones audire, etiam infirmorum, quolibet anni tempore, etiam Paschali, absque eo quod Parochi, & Canonicorum licentia habeatur.

Postea anno 1644. cum turbæ fuissent concitata à Burdegalensibus adversus Regulares, de Confessione ac communione paschali, & ab utriusque administratione tempore quindenæ paschalis illos omnino prohiberi contendissent; Congregatio sine dubitatione Regularibus causam adjudicavit in hac forma: Instantibus Regularibus civitatis Burdegalensis die 9. Julii anno 1644. Sacra Congregatio Em. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, post maturam discussionem censuit Archiepiscopum Burdegalensem non posse prohibere Regularibus habentibus privilegia Apostolica, ut à Dominica palmarum usque ad Dominicam in
 H 4 ,Albis

176 Pars 2. tract. 1. De Opinionum probabilitate
Albis inclusive administrare non valeant per-
sonis Sæcularibus Sacramentum Confessionis.
Et ne quid porro contra hanc sententiam atten-
tari possit, eam ad verbum suæ Sanctioni quæ
incipit, *Exponi nobis fecerunt* anni 1645. 7. Fe-
bruarii inseruit Innocentius X. subdens: *Decre-
tum præ insertum Apostolica autoritate, tenore præ-
sentium confirmamus, & approbamus &c.* Similem
decisionem Sacræ Congregationis, in lite à Sa-
lernitanis de eadem quæstione mota, refert
Fagnanus ad Cap. *utriusque sexus*. Jam verò,
inquiunt Regulares, quid videri potest magis à
ratione alienum, quam quod possit Episcopus,
aut ipse Parochus cuius approbato potestatem
dari, excipiendi annuam Confessionem quæ
præcepto satisfiat, & interea controversiam
moveri, an ad eundem effectum sufficiat à
summo Christi Vicario facultatem Regularibus
concedi, & vices proprias illis delegari? Nam
ut docet S. Thomas Opusc. contra impug. Re-
lig. cap. 4. Sacerdos proprius, non solum est
Parochialis, sed etiam Episcopus, vel Papa,
ad quos etiam magis pertinet cura ejus quam
ad Sacerdotem..... Unde qui confessus est E-
piscopo, vel habenti vices ejus, confessus est
proprio Sacerdoti.

Colligunt igitur ex Angelico Doctore non
debere Pastores, sibi tantum *Proprii Sacerdotis*
nomen vindicare, sed per hoc intelligi etiam
quemlibet cui supremus in terris Pastor suas vi-
ces delegavit. De hoc si quis fusius edoceri ve-
lit adeat Rebuffum in cap. *Omnis utriusque sexus*.
Calderinum Concil. 37. Majorem, Gabrielem,
Almainum, Vivaldam, Gamachæum, Ysam-
bertum, & inter recentiores consulat Chaffaing-
tract. 5. cap. prop. 3. & 4. qui plures adducit
autores

authores qui in eo quem tradidi sensu *Proprii Sacerdotis* nomen usurpandum docent.

Sed ut hi filerent universi, pro sua reverentia audiendus esset solus Clemens X. qui in Decreto quod incipit : *Superna*, edito anno 1670. litem omnem apertè diremit dum decernit. Religiosos ad Confessiones secliarium semel simpliciter approbatos, posse in diocesi Episcopi approbantis quovis anni tempore, etiam Paschali, & quorumcunque etiam infirmorum confessiones audire, absque ulla parochorum, vel ipsius Episcopi licetia. Et eos qui dictis Religiosis simpliciter approbati paschali tempore confessi fuerint, Constitutioni quæ incipit, *Omnis utriusq; sexus*, quoad Confessionem duntaxat satisfecisse censendos.

QUÆSTIO XXV.

An validè, aut licitè possit Episcopus Regulares ad secliarium Confessiones absolutè Approbatos, propriâ auctoritate pro libitu ad novum examen sub pana suspensionis adigere, aut approbationes à Prædecessore legitimè concessas revocare?

Non desunt pauci ex multis Prælati, qui hanc sibi potestatem vindicarunt, & inde non modicas in sua diocesi turbas concitarunt. Nuntuntur hi clausulâ Bullæ Pii V. quæ incipit *Romani Pontificis*, ubi ita decernit. Volumus eos (Regulares Mendicantes) qui semel, ab Episcopis suis prævio examine approbati fuerint, ab eodem Episcopo iterum non examinari : ab Episcopo autem successore pro majori conscientia suâ quiete examinari de novo poterunt. Est quoq; ejusdem tenoris constitutio Urbani VIII. *Alias à nobis* quæ legitur apud Barbosam lib. I. Jur. Eccl.

H 5

Eccl.